

Albert Camus

TUJEC

1. *Analiza gradacije obeh delov romana*

Stopnjevanje je najbolj opazno na koncu obeh delov. Prvi se zaplete z ljubezenskim razmerjem, ki ga Meursault začne že naslednji dan po smrti oziroma pogrebu svoje matere. Z ubojem Arabca doživi ta del svoj vrhunec, saj se od tu naprej dogajanje spremeni iz zunanjega v notranje, analiza poteka časa pa postane nemogoča, saj izgleda, kot da bi se ta skoraj popolnoma ustavil. Meursault se tudi po smrtni obsodbi ne pokesa, ampak duhovnika, ki pravi, da bo molil zanj, celo napade. Ta dogodek, kateremu naj bi sledila usmrtitev, predstavlja vrh dogajanja v drugem delu, saj prav tu avtor izrazi svojo teorijo absurda, ki jo gradi skozi cel roman.

2. *Meursault in njegova lestvica vrednot*

Meursaultova lestvica vrednot se kaže skozi celo povest v njegovem odnosu do sveta. Vse vrednote so pri njem nekako na isti stopnji pomembnosti, lahko bi rekli celo *nepomembnosti*, kar je razvidno predvsem iz njegovega odnosa do umrle matere. Zaradi stavka 'Saj nisem jaz kriv, da je umrla.' je v očeh sodnika le brezčuten morilec, še posebej, ko tudi Arabčeve smrti ne obažljuje. Absurdno doživljanje sveta torej vpliva tudi na njegovo lestvico vrednot, ki so nesmisel, kot tudi ves ostali svet, ki ga obdaja.

3. *Meursaultov odnos do življenja in smrti*

Po Meursaultovi teoriji je bistvo življenja absurd, zato se mu zdijo vsa življenja enakovredna. Tudi smrt sprejme kot nekaj samoumevnega in mu je skoraj vseeno, če umre ali ne, žal mu je le za nekaj lepih trenutkov življenja, ki jih je zamudil.

4. *Meursaultovo razmerje do drugih ljudi, kaj je zanj navezanost, odpor, indiferenca*

V razmerja z drugimi se vpleta večinoma zaradi lastne koristi, naprimer zato, da mu ne bi bilo treba kuhati večerje. Navezan ni pravzaprav na nikogar, tudi na mater in ljubico ne. Njegov odnos do ostalih oseb je mlačen in poln nezanimanja.

5. *Razvoj Meursaultovega občutenja narave*

Meursault občuti naravo kot obvezno zlo v življenju vsakega človeka. Do nje ne goji nobrih posebnih čustev, razen do sonca, ki mu gre zelo na živce, saj ga vročina spravlja v slabo voljo in mu celo zmanjša prištevnost.